

Medlem, at man skal saa lidt som muligt henvisse til Historiens Vidnesbyrd. Thi for det første er det, at man omtaler Historiens Vidnesbyrd, en Dokumentation for, at man i Døbliffet mangler Argumenter; thi Historien er brugbar til alt muligt, og den kan tages i flere Retninger. Altsaa, intet dannet Menneſke bør paaberaabe sig Historiens Vidnesbyrd, og mindst bør noget levende Menneſke paaberaabe sig Historiens Vidnesbyrd med Hensyn til sin egen Udsærd og Bedømmelsen af den. Men med Hensyn til denne Sag vil jeg dog sige en Ting, og det tror jeg dog, er lige saa godt et Bidrag til Historiens Vidnesbyrd som det øvrige, der er blevet sagt i Anledning af denne Sag. Nr. 1 er altsaa dette, at det ærede Medlem i denne Sag ingen Sinde har villet forsøge noget Kompromis med Venstre, men stadig har søgt sine Kompromis'er med Højre. Han har nominelt været Venstremand, har altid givet sig ud for Venstremand, har altid villet sejle under Navn af Venstremand, men alt, hvad han har gjort her, er, saa vidt mig bekendt, altid blevet gjort, uden at han nogen Sinde har villet søge Kompromis eller Overenskomst med det Parti, der hedder Venstre. Det er Nr. 1. Hvorvidt det nu er den rigtige Maade at bære sig ad paa, at gaa under Navn af Venstremand og stedse slutte sine Kompromis'er, ikke med sit eget Parti, men med et andet Parti, det bliver jo en Sag, som Historien nok en Gang vil komme til at afgøre, det bliver noget, som nok en Gang bliver antegnet i Historien. — Jeg kommer nu til Nr. 2. Det ærede Medlem har dels ved sin Alderdomsforsørgelseslov og dels nu ved denne Lov bidraget til at sætte saa megen Splid mellem de forskellige Samfundslag i Befolkningen, som det overhovedet er muligt. Efter den Maade, hvorpaa Alderdomsforsørgelsesloven blev lagt, er der blevet en bestandig og evig Strid mellem ydende og nydende, som enhver, der ser ud over de forhaandenværende Forhold i Landet . . .

Første Viceformand (S. C. Christensen): Kunde det ærede Medlem ikke forlade dette Tema om Alderdomsforsørgelsesloven, det ligger jo meget langt borte fra den foreliggende Sag.

S. K. Lauridsen: Jeg maa som sædvanlig anerkende Formandens klare Opfattelse af de foreliggende Ting; men jeg kan ikke se, at dette Spørgsmaal ligger saa langt borte fra den foreliggende Sag. Sagen er nemlig den, at det samme, som jeg nylig har sagt i Anledning af Alderdoms-

forsørgelsesloven, vil ske over for Befolkningen med dette Lovforslag. Naar man hverken vil gaa efter Grundloven eller efter Vælgertallet, saa vil dette Lovforslag yderligere stærke den af mig nævnte Modsatning i Befolkningen; dette Lovforslags Vedtagelse vil bidrage yderligere til at stærke Modsatningen i Befolkningen og til at overbevise Byerne om, at der er begaaet en bevidst Uret imod dem, saabel af dem, de troede paa, som af det Parti, der dog en Gang har proklameret, at det vilde øve Retfærdighed i Overensstemmelse med Grundloven. Naar saa det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds sætter sig med og tænker over, at han ved sine sociale Lovforslag har staaet baade paa Landet og i Byerne en Modsatning mellem ydende og nydende, og at han ganske simpelt og jævnt hen nu har staaet en Modsatning mellem By og Land derved, at han hverken vil øve Retfærdighed efter Grundloven eller Retfærdighed efter Venstres gamle Program eller endog blot vil vise den rent materielle Retfærdighed som Grundlag for en fremtidig Reform i Overensstemmelse med Vælgertallet, hvor stor bliver saa egentlig den Gavn, som han har gjort Befolkningen ved sin Virksomhed? Det turde være et Spørgsmaal, om hvilket der vil være delte Meninger i Historien. Hvad der er sikkert, er, at det ærede Medlem, efter hvad jeg tror, ikke nogen Sinde har vist sig hverken som Ven af den materielle Ret eller af den fattige Mand.

C. Sage: Det er ikke for at holde nogen lang Tale, at jeg har ønsket Ordet. Og enten Taleren er lang eller kort, har jeg ogsaa Indtrykket af, at Virkningen bliver den samme. Jeg smigrer mig heller ikke med at kunne fremføre væsentlig ny Momenter, thi efter en saa lang Forhandling er der ingen Tvivl om, at alt, hvad der er af nogen Interesse, allerede i det væsentlige er fremdraget. Det er nærmest en Bligtfølelse, der gør, at jeg med et Par Ord ønsker at omtale de Endringsforslag, der ere stillede. Jeg agter selvfølgelig at stemme for det af Mindretallet stillede Endringsforslag om 137 Kredse. Dette Forslag er jo affattet i Overensstemmelse med det Forslag, som allerede tidligere gentagne Gange er vedtaget af dette Ting. Man har i Betænkningen tilføjet, hvad jeg tør gaa ud fra vel ogsaa maatte være en Selvfølge, at man vil være rede til at forhandle nærmere om denne Sag, og at Forslaget kun er at betragte som et Grundlag for Forhandling. Jeg skulde alligevel have ønsket, det kan jeg ikke undlade at tilføje, at Mindretallet i alt